

- V. Toen hebt Gij, God die leeft, mijn droefheid in vreugde veranderd. Toen hebt Gij geroepen: o mens, en niet langer zwegen de stenen.
- V. Wij werden geboren, Gij hebt ons mensen gemaakt, één voor één. Toen hebt Gij uw naam gegeven: Ik zal er zijn. Ik zal er zijn zoals brood, dichtbij als een mens, als een woord.
- V. Toen hebt Gij één van de velen geroepen en hem gevraagd of hij licht wilde zijn van uw licht, of hij een mens wilde zijn zoals Gij de mensen bedoeld hebt.
- V. Hem vieren, zingen en gedenken wij, Jezus van Nazareth.
- A. Toen hij in zijn uur gekomen was, toen hij was in grote angst, heeft hij geroepen omhoog naar U en om zich heen gekeken naar alle kanten, en heeft geen helper gevonden. Toen is hij, uit de geest die in hem was, overeind gebleven tot het laatste, en heeft roekeloos, zonder bedenken, het allergeewoonste gedaan, als een mens die onverwoestbaar een mens is. Hij heeft zichzelf gegeven als een stem die weerklank zoekt, als iemand die zijn brood deelt met een ander, en zegt, of niet eens zegt: dit is mijn lichaam, zoals een mens zijn beker laat gaan en zegt: hier ben ik, wil je van mij drinken? Zijn naam - en wat hij heeft gedaan - gedenken wij, om ooit te worden wie hij was: Uw zoon; om ooit te komen waar hij is: bij U. Dus nemen wij dit brood en deze beker en zoeken naar elkaar om mens te zijn.
- A. Onze Vader die in de hemel zijt, Uw naam worde geheiligd, Uw Rijk kome, Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schuld, zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven. En leid ons niet in bekoring. Maar verlos ons van het kwade. Want van u is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.